

1819.

Z Brumova. Zp. I. 159. Erb. I. 125

Cho-dí šo - haj ko - le do - mu, rad by ve - šel k nám, na - še dvě - ře vr - zi - ga - jú, já je za - lé - vám,
pro te - be, sy - ne - čku, stu - de - nú vo - di - čkú, že řa rá - da mám.

Chodí šohaj kole domu, rád by vešel k nám,
naše dvěře vrzigajú, já je zalévám,
pro tebe, synečku, studenú vodičku,
že řa ráda mám.

Zalévám ich sladkým mlékem, sladkú smetanú,
zalévala bych ich máslem, naši nedajú.¹⁾
Pro tebe, synečku, studenú vodičku,
že řa ráda mám.

¹⁾ nemajú.

Z Moravičan

Na člupečku sedávala: Poďte, chlapci, k nám,
naše vrata nevrzajó, já je zalévám.

Na poledne teplým mlékem, večír smetanó,
aby vrata nevrzaly, dyž k nám chlapci jdó.

1820.

Z Hrozenkova

Ej, mo - se - las mně po - ča - ro - vac, ej, mo - se - las mně po - dze - lac, ej, mo - se -
las mně vče - ra ve - čír, ej, do ví - ne - čka co - si dac.

Ej, moselas mně počarovac,
ej, moselas mně podzelac,
ej, moselas mně včera večír,
ej, do vínečka¹⁾ cosi dac.²⁾

Ej, nédala som, můj synečku,
ej, nédala som, nédala;
ej, ani som ca, můj synečku,
ani dobre něznala.

¹⁾ pagáčka, šátečka, cépečka

²⁾ čárů navázat.

1821. (Nápěv 330 [641])

Z Cáhnova

Jide šohaj po zelenej lúce,
drží si on bílý šátek v ruce.

Bílý šátek, červenú harasku,
vyměrává svojej milej lásku.

1822.

Z Bohutic

Dy - bych vě - děl, má A - ni - čko, že má bu - deš, dal bych to - bě ste - zku dlá - ždit, ka - dy pů - jdeš,
ste - zku dlá - ždit dlá - ždi - čka - ma, ka - dy pů - jdeš, má A - ni - čko, no - ži - čka - ma.

Dybych věděl, má Aničko, že má budeš,
dal bych tobě stezku dláždit, kady pudeš.

Stezku dláždit dláždičkama,
kady pudeš, má Aničko, nožičkama.